

[Statsministeren.]

Som forklaring herpå tjener, at da den nuværende regering trådte til, var der virkelig udsigt til, at underskuddet i 1947 skulle nå det nævnte tal, men at forholdene bedredes betydeligt i årets sidste måneder, således at underskuddet kun blev de nævnte godt 400 mill. kr. Det ærede medlem gik derimod ret let henover det faktum, at forringelsen i 1946 var over 900 mill. kr., og lægger vi hertil underskuddet i 1947, får vi da en forringelse under venstre-regeringen af Danmarks valutastilling på mellem 1.300 og 1.400 mill. kr. Det kan vel ikke være dette forhold, som man fra venstres side særlig tænker på, når man taler så meget om, at vi nu er ved at høste „resultaterne“ af venstre-regeringens forudseende økonomiske politik?

Når man både her og i pressen ublufærdigt fortæller, at det var venstre, der gennemførte en bedre handelsaftale med England, trænger også dette til et korrektiv. Sandheden er jo, at det var venstre, der opsagde aftalen, så da vi begyndte, stod vi uden aftale med Danmarks vigtigste kunde, og det var den nuværende regering, der sluttede en aftale væsentlig bedre, end venstre-regeringen nogensinde fik. Heri ligger naturligvis ingen antydning af, at venstre ikke ville kæmpe for den bedst mulige handelsaftale med England, men det var den efterfølgende regering, der måtte slutte aftalen.

Når det ærede medlem hr. Knud Kristensen specielt mener at ramme regeringen og handelsministeren ved at anføre den kritik, vi tidligere har fremført overfor venstre-regeringens form for benzinrationering og kød- og flæsketildeling, så turde det være et udpræget eksempel på politisk hykleri. Først medvirker det ærede medlems parti til, at regeringen ikke bevare den handlefrihed på det forsyningsmæssige område, som hans egen regering aldrig på noget tidspunkt havde ønsket at give fra sig; dernæst medvirker det ærede medlems parti til, at der i det nedsatte udvalg vedrørende disse spørgsmål konstateres et sikkert folketingsflertal imod at foretage de ændringer på de her nævnte rationeringsområder, som regeringen foreslår, og derefter hoverer han her fra talerstolen over, at regeringen alligevel ikke gennemfører disse ændringer! — Jeg tror ikke, jeg behøver at gøre flere bemærkninger om denne sag. Det spil, det ærede medlem her søger at spille, er vist for gennemskueligt!

Tilbage bliver påstanden om, at det er den pengesaning, som blev påbegyndt af

venstre-regeringen, der har en væsentlig andel i den nuværende bedring af de økonomiske forhold. Det falder mig naturligvis ikke ind at bestride, at den gennemførte pengesaning har været en væsentlig økonomisk fordel, men samtidig må jeg måske spørge, om pengesaning kun er venstres værk, om man vil påstå, at socialdemokratiet på noget punkt har søgt at lægge saneringen hindringer i vejen? Finansministeren vil gå nærmere ind på de mere aktuelle spørgsmål inden for dette område, men jeg vil dog gerne gøre en enkelt bemærkning om, hvorledes pengesaning er ført frem her i landet.

Det første skridt med henblik på en sanering af pengevæsenet efter befrielsen blev foretaget ved loven om en ekstraordinær formueopgørelse i sommeren 1945, en foranstaltning, der blev ført ud i livet af den nuværende finansminister H. C. Hansen med tilslutning fra alle rigsdagens partier. På grundlag heraf var det bl. a. meningen at søge gennemført en eengangsskat. Den blev gennemført af venstre-regeringens finansminister, og det viser sig nu, at den har indbragt knap 1 milliard kr., men det er ikke socialdemokratiets skyld, at dette beløb ikke er blevet betydeligt større. Under lovens behandling stillede vi fra vor side ændringsforslag, der ville have medført en betydelig stigning i provenuet, men dette blev afvist fra den da siddende regerings side. Skal man tale om nogen indsats fra venstres side på dette tidspunkt med hensyn til pengesaning, kan den da kun betegnes som negativ. Havde man fulgt vor linie, var pengesaning skredet hurtigere frem, og større retfærdighed i byrdernes fordeling var opnået.

Den ærede ordfører hr. Ole Bjørn Kraft udtaler nu medlidenhed med eengangsskattens ofre, fordi eengangsskatten ikke har medført en tilstrækkelig sanering af vort pengevæsen. Så vidt jeg husker, bidrog det konservative folkeparti på en lang række punkter til at forringe det fremsatte lovforslag om en eengangsskat, men dette har den ærede ordfører øjensynlig nu allerede glemt.

Endvidere påbegyndtes der under den forrige regering en finanspolitik, hvorefter man søgte at skabe et vist overskud på statens regnskab. Fra socialdemokratiets side var man enig i denne linie, der skulle bidrage til at sikre prisstabiliteten her i landet. Vi kunne ikke altid godkende den måde, hvorpå venstre-regeringens finansminister ønskede dette overskud tilvejebragt, men der er ikke under venstre-